

Geboren om te sterven

INHOUD

Inleiding	3
Een Gekruisigde Christus	4
Was die beschamende dood nodig?	6
Andere Analogieën	7
Wordt Gods Toorn gekalmeerd?	10
De Gerechtigheid van God zichtbaar gemaakt	11
Door het Geloof	13
Geboren om te sterven	15
Een laatste plaatje	16

Inleiding

De christelijke leer zegt dat op een bepaald moment en op een bepaalde plaats, de Zoon van God vlees werd en onder ons heeft geleefd. Jezus was zo'n opmerkelijk persoon dat sommige mensen zich zelfs afvroegen of Hij eigenlijk wel mens was. De Bijbel laat ons echter op vele manieren zien dat Hij vlees was, geboren uit een vrouw, in Zijn aard en natuur een mens, in elk opzicht gemaakt zoals wij zijn met uitzondering van de zonde (Joh.1:14; Gal. 4:4; Flp. 2:7; Heb. 2:17). Hij was werkelijk een mens.

De menswording van Jezus Christus wordt over het algemeen in de Kersttijd gevierd, zelfs hoewel Zijn menswording met de zwangerschap van Maria begon – op de traditionele kalender is dat op 25 maart, het feest van de Aankondiging [RK: Maria Boodschap] (vroeger ook wel Festum Incarnationis, of feest van de Menswording genoemd).

Een Gekruisigde Christus

Hoe belangrijk het moment van de menswording en de geboorte van Jezus ook voor ons geloof zijn, zij vormen niet de hoofdgedachte die wij naar de wereld willen uitdragen. Toen Paulus in Korinte preekte, preekte hij een veel uitdagender boodschap: “Doch wij prediken een *gekruisigde* Christus ...” (1 Kor.1:23).

De Griek-Romeinse wereld kende vele verhalen over geboortes van goddelijke personen, maar zij hadden nog nooit gehoord van een godheid die was gekruisigd! Het was absurd – om te zeggen dat mensen konden worden gered door te geloven in de een of andere ter dood gebrachte misdadiger. Hoe zou iemand kunnen worden gered door een misdadiger?

En toch was dat nu precies waar het om ging – de Zoon van God stierf *op beschamende wijze* aan een kruis als een misdadiger, en alleen maar op die manier werd Hij in heerlijkheid opgewekt! Petrus vertelde aan het Sanhedrin: “De God onzer vaders heeft Jezus opgewekt, die gij hebt gehangen aan een hout en omgebracht; Hem heeft God door Zijn rechterhand verhoogd, tot een Leidsman en Heiland om Israël bekering en vergeving van zonden te schenken” (Han.5:30-31). Jezus werd opgewekt en opgenomen in de hemel zodat onze zonden konden worden weggedaan.

Maar Petrus liet het schokkende deel niet weg uit het verhaal: “die gij hebt gehangen aan een hout [paal] en omgebracht.” Het woord “hout” [paal] moet de Joodse leiders ongetwijfeld heb-

ben doen denken aan wat er staat in Deu.21:23, "... want een gehangene [aan een paal] is door God vervloekt ..."

Oef! Waarom bracht Petrus dat naar voren? Petrus probeerde dit PR-probleem niet onder het vloerkleed te vegen. Integendeel, hij zorgde ervoor dat duidelijk werd wat er was gebeurd. De boodschap gaf niet alleen aan dat Jezus stierf, maar ook dat Hij *op een beschamende wijze was gestorven*. Dat vormde onderdeel van de boodschap; en was in feite essentieel voor de boodschap.

Toen Paulus in Korinte preekte, bracht hij zijn boodschap niet als een gewone getuigenis over de dood van Christus, maar veeleer dat Christus' dood het gevolg was van een kruisiging (1 Kor.1:23). In Galatië gebruikte hij kennelijk enige visuele hulpmiddelen toen hij zei: "... wie Jezus Christus toch als *gekruisigde* voor de ogen geschilderd is?" (Gal.3:1). Waarom deed Paulus moeite om een afgrijselijke dood te beschrijven, een dood die in de Schrift wordt aangeduid als een duidelijk teken van de vloek van God? De dood van een vervloekte!

Was die beschamende dood nodig?

Inderdaad, waarom moest Jezus zo'n afschuwelijke dood doormaken? Paulus heeft waarschijnlijk heel lang over die vraag nagedacht. Hij had de opgestane Christus ontmoet. Hij wist dat God deze Man als de Messias had aanvaard. Maar waarom zou God toestaan dat Zijn Gezalfde een dood zou smaken, die de Schrift als de dood van een vervloekte aanduidt? (Om vergelijkbare redenen kunnen Moslims niet geloven dat Jezus werd gekruisigd. Zij geloven dat Hij een Profeet was en dat God niet zou toestaan dat een profeet op een dergelijke manier zou worden behandeld. Moslims gaan er dan ook vanuit dat iemand anders werd gekruisigd in plaats van Jezus).

Het is waar, dat Jezus in de Hof van Getsemané bad om een andere manier van sterven, maar er was geen andere manier. Herodus en Pilatus deden gewoon wat Gods "raad reeds tevoren bepaald had", n.l. dat Hij op deze vervloekte wijze zou sterven (Han.4:28; Gal.3:13b).

Waarom? Omdat Jezus voor ons stierf, voor onze zonden, en omdat wij, vanwege onze zonden, onder een vloek waren gekomen. Zelfs onze onbetekenende zonden zijn voor God even afgrijselijk als een kruisiging. De gehele mensheid is vervloekt vanwege de zonde. Het goede nieuws, het evangelie, is dat "Christus ons heeft vrijgekocht van de vloek der wet door voor ons een vloek te worden" (Gal.3:13a). Jezus werd gekruisigd voor ieder van ons. Hij nam de pijn, en de schaamte op Zich, die wij verdienden.

Andere Analogieën

Maar dit is niet de enige analogie die de Bijbel gebruikt, en Paulus werkt dit bijzondere gezichtspunt ook maar in een van zijn brieven uit. Veel vaker, zegt hij eenvoudigweg dat Jezus “voor ons is gestorven.” Op het eerste gezicht lijkt deze zinsnede op een eenvoudige plaatsvervangende wijzen: D.w.z. wij verdienen te sterven, Jezus nam vrijwillig op Zich voor ons te sterven, en nu hoeven wij niet meer te sterven.

Maar zo eenvoudig ligt het niet. Want in de eerste plaats sterven wij nog steeds. En vanuit een ander perspectief bekeken, sterven wij zelfs met Christus (Rom.6:3-5). In deze analogie, is de dood van Jezus zowel plaatsvervangend (Hij stierf in onze plaats) als deelnemend (wij zijn in Zijn dood inbegrepen, door met Hem te sterven). Het hoofdpunt is wel duidelijk: Wij zijn gered door de kruisdood van Jezus, en we kunnen op geen andere manier worden gered dan door het kruis van Christus.

Een andere analogie, die door Jezus werd gebruikt, is die van losgeld: “Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om Zich te laten dienen, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen” (Mar.10:45). Het is alsof wij door een vijand gevangen werden gehouden, en dat Jezus’ dood ons in vrijheid stelde.

Paulus gebruikt een soortgelijke analogie wanneer hij zegt dat we zijn vrijgekocht (verlost, losgekocht, bevrijd). Dit woord zou sommige lezers kunnen doen denken aan de slavenmarkt, en andere aan de Exodus (de Uittocht uit Egypte). Slaven konden worden vrijgekocht van de slavernij, en God bevrijdde

Israël uit Egypte. De Vader betaalde een prijs door Zijn Zoon te zenden. En Hij nam de straf op Zich voor onze zonden.

Kolossenzen 2:15 maakt gebruik van een andere analogie: “Hij heeft de overheden en machten ontwapend en openlijk tentoongesteld en zo over hen gezegevierd.” Het plaatje dat ons hier wordt getoond is dat van een overwinningsoptocht: De triomferende militaire leider brengt de gevangenen de stad binnen, ze zijn ontwapend, in de boeien, en vernederd. Het punt dat hier in Kolossenzen wordt duidelijk gemaakt is dat Jezus Christus, door middel van de kruisiging, de macht van al onze tegenstanders heeft gebroken en ons de overwinning heeft geschonken.

De Bijbel geeft ons beelden van ons behoud, geen *precieze* formules waarop we moeten blijven staan of waaraan we hardnekkig moeten vasthouden. Het plaatsvervangende Offer, bijvoorbeeld, is slechts één van de vele plaatjes (beelden), die de Bijbel gebruikt om het punt aan ons duidelijk te maken.

Net zoals de zonde op verschillende manieren wordt beschreven, zo kan ook het werk dat Jezus heeft gedaan om onze zonden te verwijderen op diverse manieren worden beschreven. Indien we bij zonde denken aan overtreding van de wet, dan kunnen we bij de kruisiging denken aan de betaling van het loon van de zonde. Indien we bij zonde denken aan iets dat ingaat tegen Gods Heiligheid, dan kunnen we Jezus zien als het Zoenoffer. Indien zonde ons vuil maakt, dan maakt Jezus’ bloed ons schoon. Indien zonde slavernij is, dan is Jezus de Verlosser, de triomferende Redder. Indien zonde vijandschap teweegbrengt, dan brengt Jezus verzoening. Indien we zonde zien als onwetendheid of domheid, dan is Jezus Degene die ons

de ogen opent en ons wijzer maakt. Al deze beelden kunnen ons helpen.

Wordt Gods Toorn gekalmeerd?

Gods toorn komt tegen goddeloosheid, en er zal een “dag van Gods toorn” komen, wanneer Hij de wereld zal oordelen (Rom. 1:18; 2:5). De mensen die “de waarheid verwerpen” zullen worden gestraft (vers 8). God houdt van hen en zou veel liever willen dat zij zouden veranderen, maar Hij zal ze straffen indien zij hardleers zijn. Indien de waarheid over Gods liefde en genade wordt verworpen, is het resultaat Gods straf.

Gods woede over de zonde komt voort uit Zijn liefde voor de mensen. Zijn liefde wil niet zeggen dat er nooit sprake van enige straf zal zijn, maar het betekent wel dat Gods woede niet lijkt op de menselijke woede. Hij is niet zoals een woedend mens, die volledige genoegdoening nodig heeft om weer te kunnen kalmeren. Hij houdt van ons en zorgde voor het middel waarmee onze zonden konden worden vergeven. Zij werden niet zo maar weggewuifd – de zonden werden aan Jezus gegeven, en er waren werkelijke consequenties aan verbonden.

“Hem, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt” (2 Kor. 5:21a). Jezus werd een vloek voor ons, Hij werd voor ons tot zonde gemaakt. Het is alsof onze zonden aan Hem werden gegeven, en Zijn gerechtigheid aan ons werd gegeven, “opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem” (vers 21b). God geeft ons Zijn gerechtigheid.

De Gerechtigheid van God zichtbaar gemaakt

Het Evangelie laat ons de gerechtigheid van God zien – dat Hij rechtvaardig is door ons te vergeven in plaats van ons te veroordelen (Rom.1:17). Hij ziet niet aan onze zonden voorbij – Hij doet er wat mee met behulp van de kruisiging van Jezus Christus. Het kruis toont ons duidelijk Gods rechtvaardigheid (Rom. 3:25-26), en het toont ons Zijn liefde (Rom. 5:8). Het toont ons Zijn rechtvaardigheid omdat de juiste manier om met zonden om te gaan is dat zij worden bestraft met de dood; het toont ons Zijn liefde omdat de Persoon die vergeeft de pijn accepteert.

Jezus betaalde de prijs voor onze zonden – de persoonlijke prijs bestaande uit pijn en schaamte. Hij bracht verzoening tot stand (een herstel van persoonlijke omgang met God) door het kruis (Kol.1:20). Zelfs toen wij nog vijanden waren, stierf Hij voor ons (Rom. 5:8).

Gerechtigheid houdt meer in dan voldoen aan wettelijke vereisten [eisen neergelegd in wetten]. De Barmhartige Samaritaan kende geen wet die hem opdroeg de gewonde man te helpen, maar door te helpen handelde hij rechtvaardig. Wanneer het in ons vermogen ligt een persoon die aan het verdrinken is te helpen, behoren we dat te doen. En toen het in Gods vermogen lag om een in slavernij van de zonde verkerende wereld te redden, deed Hij dat door Christus te zenden. “Hij is een verzoening voor onze zonden en niet alleen voor de onze, maar ook

voor die der gehele wereld” (1 Joh.2:2). Hij stierf voor iedereen, zelfs toen wij allen nog zondaren waren.

Door het Geloof

Door Zijn Barmhartigheid (Genade) te tonen, toont God Zich rechtvaardig. Door ons als rechtvaardig te beschouwen handelt Hij rechtvaardig, zelfs terwijl wij zondaren zijn. Waarom? Omdat Hij Christus heeft gemaakt tot onze gerechtigheid (1 Kor.1:30). Omdat we met Christus zijn verenigd, zijn onze zonden op Hem overgedragen, en Zijn gerechtigheid is aan ons gegeven. De gerechtigheid die wij hebben is niet de onze, maar die komt van God en is ons gegeven door het geloof (Flp.3:9).

“En wel gerechtigheid Gods door het geloof in [Jezus] Christus, voor allen, die geloven; want er is geen onderscheid. Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods, en worden om niet gerechtvaardigd uit zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus. Hem heeft God voorgesteld als zoenmiddel door het geloof, in zijn bloed, om zijn rechtvaardigheid te tonen, daar Hij de zonden, die tevoren onder de verdraagzaamheid Gods gepleegd waren, had laten worden - om zijn rechtvaardigheid te tonen, in de tegenwoordige tijd, zodat Hijzelf rechtvaardig is, ook als Hij hem rechtvaardigt, die uit het geloof in Jezus is” (Rom.3:22-26).

Het Offer van Jezus was geschikt en bruikbaar voor iedereen, maar alleen zij die geloven in Christus (die hun vertrouwen hebben gesteld in Christus), ontvangen de zegeningen van Zijn Offer. Uitsluitend wanneer zij de waarheid aanvaarden zullen zij de genade ervaren. We zien Zijn dood als de onze (n.l. als een vervanging en als iets waaraan we deelnemen), we zien de straf die Hem ten deel viel als de onze, en we zien Zijn over-

winning en opstanding als de onze. Op deze wijze is God waarachtig en getrouw aan Zijn aard: Genadig en rechtvaardig. Aan de zonde wordt niet voorbijgegaan, en ook aan de zondaars niet. Maar Gods genade triomfeert over de wettelijke vereisten (Jak.2:13).

Door het kruis, heeft Christus de gehele wereld verzoend (2 Kor.5:19). Inderdaad, door het kruis, is het volledige universum met God verzoend (Kol.1:20). Het volledige universum zal de verlossing ervaren, door wat Jezus heeft gedaan (Rom.8:21). Dat helpt ons beter begrijpen wat redding [verlossing, behoud] is, nietwaar?

Geboren om te sterven

De uiteindelijke conclusie is dat we zijn behouden door de dood van Jezus Christus. In feite is dat de enige echte reden waarom Hij vlees [mens] is geworden. “Want het voegde Hem, om wie en door wie alle dingen bestaan, dat Hij, om vele zonen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman hunner behoudenis door lijden heen zou volmaken” (Heb. 2:10). Om ons tot heerlijkheid te willen brengen, voegde het God Jezus door lijden heen te laten sterven. Omdat Hij ons wilde redden, werd Hij aan ons gelijk, en op die manier kon Hij ons redden door voor ons te sterven.

“Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen, opdat Hij door zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou onttroenen, en allen zou bevrijden, die gedurende hun ganse leven door angst voor de dood tot slavernij gedoemd waren” (Heb. 2:14-15). Het was door Gods genade dat Jezus de dood voor alle mensen zou smaken (Heb. 2:9). “Want ook Christus is eenmaal om de zonden gestorven als rechtvaardige voor onrechtvaardigen, opdat Hij u tot God zou brengen” (1 Pet.3:18b).

De Bijbel geeft ons vele manieren om na te denken over wat Jezus voor ons aan het kruis heeft gedaan. We begrijpen niet precies hóe het allemaal ‘werkt’, maar we aanvaarden wel dát het werkt. Omdat Hij stierf, kunnen wij van het eeuwige leven met God genieten.

Een laatste plaatje

Tot besluit nog een manier van denken over het kruis – bij wijze van voorbeeld: “Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard, dat God zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft in de wereld, opdat wij zouden leven door Hem. Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon gezonden heeft als een verzoening voor onze zonden. Geliefden, indien God ons zó heeft liefgehad, behoren ook wij elkander lief te hebben” (1 Joh.4:9-11).